16/08/2020

Τίμησαν τη μνήμη του Αγίου Νεομάρτυρος Αποστόλου του Νέου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Τη μνήμη του Αγίου Νεομάρτυρος Αποστόλου του Νέου τίμησαν σήμερα Κυριακή 16 Αυγούστου στο Πήλιο οι πιστοί της Ιεράς Μητρόπολη Δημητριάδος με επίκεντρο το ομώνυμο Ιερό Προσκηνυματικό Ναό στη γενέτειρα του Αγίου τον Άγιο Λαυρέντιο Πηλίου.

Την παραμονή της εορτής τελέστηκε υπαιθρίως, στο αμφιθεατρικό προαύλιο του Ναού, ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, τον οποίο πλαισίωσε ικανός αριθμός Κληρικών και λαϊκών προσκυνητών, τηρουμένων των μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος σημείωσε ότι «**τούτες τις μέρες της γιορτής, ένα σφίξιμο νιώθουμε στην καρδιά.** Είναι η πανδημία, που προκαλεί δύσκολες συνθήκες, στις οποίες είμαστε υποχρεωμένοι να ζούμε. Αλλά, αν δοκιμαζόμαστε από την πανδημία, στις μέρες μας, μπορούμε να φανταστούμε την εμπειρία των χρόνων στους οποίους έζησε ο Άγιός μας; Ήταν τα χρόνια της σκοτεινής

σκλαβιάς, τότε που ο κατακτητής πολεμούσε την πίστη και επεδίωκε τον εξισλαμισμό των Χριστιανών. Άραγε, υπό τις συνθήκες εκείνες, τί ήταν αυτό που κράτησε ο Γένος μας ζωντανό, με ελπίδα ανάστασης; Τί προϋπήρξε της Επανάστασης και των γεγονότων που οδήγησαν σ' αυτήν; Η πίστη στην Ορθοδοξία, στην Ανάσταση του Χριστού. Οι Έλληνες συνέχιζαν να γιορτάζουν τους Αγίους τους, παρά τις διώξεις και τις απειλές. Και αυτή η διαρκής εμπειρία της Ανάστασης κράτησε ζωντανή μέσα τους την φλόγα της Ελευθερίας. Ήταν, ακόμα η συνείδηση της κοινότητας γύρω από την εκκλησιαστική εμπειρία. Αυτή η κοινότητα, που κράτησε το Γένος ενωμένο, είναι η προσφορά της Εκκλησίας στην πατρίδα μας. Η ίδια κοινοτική συνείδηση διατηρείται μέσα στην μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας. **Ο Άγιος Απόστολος ο Νέος κράτησε ζωντανή την ομολογία της πίστης, επειδή είχε την αίσθηση ότι ανήκει στην κοινότητα των Ορθοδόξων Ελλήνων. Ήταν, τέλος, η γλώσσα η Ελληνική, στην οποία είναι γραμμένα τα γράμματα της Εκκλησίας, η Αγία Γραφή και τα Πατερικά κείμενα. Ακόμα και στις περιόδους που και η στοιχειώδης εκπαίδευση ήταν απαγορευμένη, η Εκκλησία κράτησε τη γλώσσα, με το ψαλτήρι και τον Παπά, που ήξερε λίγα γράμματα και δίδασκε τον θησαυρό της Ελληνικής γλώσσας και ιστορίας στα μικρά παιδιά. Αυτό ήταν το Κρυφό Σχολειό. Αυτό διέσωσε την Ελληνική γλώσσα και την ιστορική συνείδηση. Αυτές ήταν οι προϋποθέσεις, χάρη στην Εκκλησία, που έδωσαν την δυνατότητα της ελευθερίας, ύστερα από τόσους αιώνες σκλαβιάς».**

Στην συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι «σε τούτην την αλλοπρόσαλλη εποχή, αυτά που μπορούν να μας κρατήσουν όρθιους είναι τα τρία στοιχεία που κράτησαν και τους σκλαβωμένους προγόνους μας ζωντανούς στο όραμα της ελευθερίας: η Θεία Λειτουργία, η Εκκλησιαστική κοινότητα και η Ελληνική γλώσσα. Εάν τα διασώσουμε, τότε δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε...».

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας αναφέρθηκε στην δεκαετή, ήδη, προετοιμασία της Εκκλησίας μας για τον εορτασμό των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821, επισημαίνοντας ιδιαίτερα τα δέκα Διεθνή Επιστημονικά Συνέδρια για την Επανάσταση, που διοργανώθηκαν και θα ολοκληρωθούν μέσα στο τρέχον έτος, καθώς, επίσης και στο πλούσιο πρόγραμμα εορταστικών εκδηλώσεων, που θα

πραγματοποιηθούν, συν Θεώ, σ’ ολόκληρη την Ελλάδα, «προκειμένου να τονιστεί αυτή η αλήθεια, ότι, τελικά, η μάνα Εκκλησία διέσωσε το Γένος μας και συνεχίζει να το διασώζει. Και όποιος έχει μάτια, βλέπει. Όποιος έχει νουν, καταλαβαίνει. Να κρατήσουμε ζωντανούς τους θησαυρούς μας, για να είμαστε άξιοι της παραδόσεώς μας και να δώσουμε στους νέους μας την πατρίδα που τους αξίζει και έναν πολιτισμό που κτίζει Παρθενώνες και Αγίες Σοφίες και διασώζει την πιο σπουδαία γλώσσα του κόσμου…».

Ανήμερα της εορτής, τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου. Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης.